

Sygn. akt VI K 29/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P.

w składzie

Sędzia SR Katarzyna Grabałowska

Protokolant Alicja Straszak

w obecności Prokuratora Marcina Bąka

po rozpoznaniu dnia 13 października 2015 roku sprawy B. G.

córki F. i I. zd. Ogrodnik

urodzonej (...) w P.

oskarżonej o to, że w maju 2014 roku w P., do wniosku o uzyskanie kredytu w wysokości 10.000 złotych od (...) BANK S.A. przedłożyła poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie J. K. w maju 2014 roku na podstawie umowy o pracę w firmie (...).H.U. U. B. G. i osiągnięciu w tej firmie przez J. K. średniego miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 2.400 złotych brutto i 1.730 złotych netto, w celu uzyskania kredytu w wysokości 10.000 złotych od G. (...) BANKU

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 kk

orzeka

- 1. oskarżoną B. G. uznaje za winną tego, że w dniu 26 maja 2014 roku w P. w celu uzyskania dla J. K. od G. in (...) Bank S.A. kredyt w wysokości 10 000 złotych przedłożyła poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie w/w w maju 2014 roku na podstawie umowy o pracę w firmie (...).H.U. U. B. G. i osiągnięciu w tej firmie przez J. K. średniego miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 2.400 złotych brutto i 1.738,57 złotych netto dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, tj. popełnienia czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 297 § 1 kk i za to na mocy art. 297 § 1 kk wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. art. 4 §1 kk warunkowo oskarżonej zawiesza na okres próby lat 3 (trzech);*
- 2. na mocy art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;*
- 3. na mocy art. 41 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz wykonywania działalności w zakresie pośredniczenia przy zawieraniu umów kredytowych na okres 3 (trzech) lat;*
- 4. zasądza na mocy art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 627 kpk od*

oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotą 280 (dwieście osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża ją wydatkami postępowania w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt VI K 29/15

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 13 października 2015 r.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. G. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) – Finanse z siedzibą w P. przy ul. (...) II 59. W ramach prowadzonej działalności współpracowała z pośrednikiem kredytowym Idea E. w B.. Poszukiwała klientów zainteresowanych otrzymaniem kredytu lub innego wsparcia finansowego w ramach usług oferowanych przez banki. Wszystkie dokumenty niezbędne do otrzymania kredytu oskarżona wysyłała drogą elektroniczną z adresu (...) pl. Na tej podstawie były procesowane wnioski. Pośrednik wymagał przesłania wniosku kredytowego, zgody klienta na przetwarzanie danych, dokumentu tożsamości oraz dokumentu potwierdzającego dochód.

W maju 2014 roku J. K. zwróciła się do B. G. z prośbą o pośredniczenia w uzyskaniu kredytu w kwocie 1.500 złotych. J. K. podpisała in blanco wniosek kredytowy oraz zgodę klienta na przetwarzanie danych. W dniu 26 maja 2014 roku z adresu mailowego (...)oskarżona przesłała do A. S. (1), pracownicy placówki pośrednika kredytowego Idea E. w B. wniosek o udzielenie J. K. kredytu gotówkowego w (...) Bank S.A. w wysokości 10.000,00 zł. Do wniosku dołączyła zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie J. K. w maju 2014 roku. Z treści zaświadczenia wynikało, że J. K. jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie (...) z siedzibą w P. od dnia 1 października 2013 roku na stanowisku doradcy klienta i osiąga średnio miesięczne wynagrodzenie w kwocie 2.400,00 zł brutto i 1738,57 zł netto.

J. K. w okresie od 12 listopada 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku pracowała w firmie oskarżonej na podstawie umowy zlecenia z wynagrodzeniem miesięcznym od 500 do 1500 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadka J. K. (k. 25, 86-87 akt), zeznań świadka A. S. (2) (k. 165 akt), zeznań świadka D. D. (1) (k. 42, 87-88 akt), zeznań świadka E. A. (k. 166 akt), zeznań świadka M. B. (k. 166 akt), zaświadczenia ZUS (k. 4 akt), zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie (k. 8 akt), dokumentów kredytowych (k. 9, 10-14 akt), korespondencji mailowej (k. 44-53 akt)

Oskarżona B. G. lat 42, wykształcenie średnie, technik handlowiec, mężatka, na utrzymaniu córka, prowadzi działalność gospodarczą i osiąga dochód w wysokości około 3.500 zł, karana, nie leczona psychiatrycznie, neurologiczne, odwykowo (k. 35 akt).

Oskarżona B. G. w postępowaniu przygotowawczym nie potrafiła się ustosunkować do treści zarzutu. Wyjaśniła, że podpisała zaświadczenie o zarobkach ale go nie wypełniała. Dodała, że miała przygotowaną umowę o pracę z J. K. ale ona jej nie podpisała. Nie potrafiła wskazać skąd się wzięła kwota wynagrodzenia widniejąca z zaświadczeniu. Nie wiedziała kto i kiedy przekazał zaświadczenie do banku (k. 39 akt).

Słuchana na rozprawie wyjaśniła, że nie całkiem przyznaje się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Pani K. razem z zaświadczeniem o zarobkach miała podpisać umowę o pracę. Nie była zatrudniona na podstawie umowy o pracę od 1 października o nie otrzymywała takiego wynagrodzenia. Dodała, że to ona podpisała to zaświadczenie. Na datę wystawienia zaświadczenia nie miała podpisanej umowy (k. 82 akt).

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonej ocenione zostały jako niewiarygodne w całości. Stanowią one konsekwencję przyjętej linii obrony polegającej na kwestionowaniu okoliczności zawartych w zarzucie po to, aby uniknąć odpowiedzialności karnej. Wyjaśnienia te są niewiarygodne i, w świetle przeprowadzonych pozostałych dowodów, nie może budzić wątpliwości, iż nie polegają na prawdzie.

Oskarżona nie potrafiła nawet precyzyjnie stwierdzić, czy przyznaje się do popełnienia zarzucanego jej czynu czy nie. Jej wyjaśnienia w toku postępowania ewaluowały, pojawiały się w ich treści nowe elementy, wcześniej nie podnoszone, a mające w jej zamyśle skutkować przyjęciem braku odpowiedzialności za przestępstwo którego bez wątpienia się dopuściła. Mianowicie początkowo przyznała, że podpisała zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie, na kolejnej rozprawie temu zaprzeczyła. W pierwszych wyjaśnieniach nie kwestionowała faktu współpracy z pośrednikiem finansowym, potem twierdziła, że nie miała podpisanej z nimi umowy współpracy. W końcu zanegowała fakt wysłania przez siebie drogą elektroniczną dokumentów kredytowych chociaż wcześniej nie podnosiła tej okoliczności. Odnosząc się do powyższego należy stanowczo podkreślić, że bez znaczenia – w świetle zarzutu stawianego oskarżonej – jest to kto podpisał przedmiotowe zaświadczenie. Oskarżonej przedstawiono zarzut przedłożenia poświadczającego nieprawdę zaświadczenia, a nie jego podrobienie czy przerobienie. Również brak pisemnej umowy o współpracy nie ma większego znaczenia. Świadek A. S. (2) potwierdziła fakt współpracy z oskarżoną w zakresie pośrednictwa finansowego. Opisała również w jaki sposób i od kogo otrzymała wniosek kredytowy dotyczący J. K.. Potwierdziła, że wniosek został wprowadzony do systemu bankowego i rozmawiała o nim telefonicznie z B. G.. Dodała, że przez długi okres współpracy kontaktowała się tylko oskarżoną, potem poznała E. A. od której odbierała do archiwum oryginały wniosków i umów. W świetle tych zeznań wersja oskarżonej nie mogła się ostać. To ona przesłała zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach do A. S. (1) celem uzyskania przez J. K. kredytu.

Reasumując przeprowadzone postępowanie dowodowe w sposób nie budzący wątpliwości potwierdziło wersję zaprezentowaną przez J. K., D. D. (1) i A. S. (1) całkowicie podważając stan faktyczny przedstawiony przez oskarżoną.

Podstawą ustaleń faktycznych była relacja świadka J. K.. Świadek na każdym etapie postępowania w sposób rzeczowy, konsekwentny, zgodny z doświadczeniem życiowym opisywała w jakim okresie pracowała u oskarżonej, w jakim charakterze i jakie wynagrodzenie osiągała. Konsekwentnie twierdziła, że była to umowa zlecenie i uzyskiwała dochody od 500 do 1500 złotych. Potwierdziła, że zwróciła się do oskarżonej z prośbą o załatwienie kredytu, podpisała wniosek kredytowy in blanco i inne dokumenty. Została poinformowana przez oskarżoną, że kredyt nie został przyznany z powodu braku zdolności kredytowej. Dodała, że nigdy nie była zatrudniona w firmie oskarżonej w charakterze doradcy klienta i nie osiągała wynagrodzenia w kwocie 2400 złotych brutto i 1730 złotych netto. Pomimo upływu czasu jej zeznania są konsekwentne, cechuje je również dbałość o szczegóły oraz wewnętrzna spójność. Co więcej, zaprezentowana przez nią wersja wydarzeń znalazła potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji kredytowej i korespondencji mailowej. Okres zatrudnienia świadka na podstawie umowy zlecenia potwierdza informacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

A. S. (1) będąca pracownikiem Idea Ekspert w B. potwierdziła fakt współpracy z oskarżoną w zakresie pośrednictwa finansowego. Opisała również w jaki sposób i od kogo otrzymała wniosek kredytowy dotyczący J. K. oraz że został on wprowadzony do systemu celem dalszego generowania. Potwierdziła, że zostało do niego dołączone zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach. Nie miała wątpliwości, że wszystkie dokumenty zostały przesłane przez oskarżoną gdyż zostały przesłane z jej adresu mailowego nadto rozmawiała z nią na ten temat telefonicznie. Podobnej treści zeznania złożył świadek D. D. (2). W sposób szczegółowy opisał procedury obowiązujące przy pośrednictwie kredytowym oraz wskazał dokumenty potrzebne do udzielenia kredytu. Potwierdził, że dokumenty są przysyłane również w formie elektronicznej. Odnosnie wniosku dotyczącego J. K. zeznał, że został on przesłany przez B. G.. Zostało do niego załączone zaświadczenie o zarobkach oraz skan dowodu

osobistego. Zeznania świadków S. i D. wzajemnie się uzupełniają, na znajdują potwierdzenie w korespondencji mailowej. Pomimo tego, że zeznania świadka D. w zakresie, który objęty był głównym zainteresowaniem Sądu, mają charakter dowodu pośredniego, jednak w połączeniu z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzony w sprawie, dają spójny i jednolity obraz całości, stąd stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Świadek E. A. nie była pracownikiem oskarżonej w maju 2014 roku. Zeznała, że zajmowała się sprzedażą chemii i nie wysyłała na polecenie oskarżonej wniosków kredytowych. Dodała, że w firmie znajdował się komputer stacjonarny i laptop z którego korzystały różne osoby pod nadzorem oskarżonej. Gdy B. G. nie było w pracy świadek nie pozwalała z niego korzystać osobom trzecim. Treść zeznań świadka podważa w całości wyjaśnienia oskarżonej.

Zeznania M. B. nie stanowiły podstawy ustaleń faktycznych albowiem nie miał on żadnej wiedzy odnośnie przedmiotu postępowania.

Sąd oparł się także na dokumentach znajdujących się w aktach sprawy albowiem zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, w ramach ich kompetencji.

Jednoznaczne, korespondujące ze sobą i w pełni wiarygodne dowody sprawiły, iż Sąd ustalił, że B. G. dopuściła się zarzucanego jej czynu. Także wina oskarżonej nie budzi wątpliwości. Jest ona osobą dojrzałą, w pełni poczytalną, miała możliwość rozpoznania bezprawności swojego zachowania. Można jej zarzucić, iż w trakcie swojego bezprawnego, karygodnego czynu, nie dała posłuchu normie prawnej, mimo, że mogła to uczynić. Oskarżona nie znajdowała się również w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej. Określając stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu Sąd uwzględnił między innymi jej zamiar, jak również sposób i okoliczności jego popełnienia. Odpowiedzialności za czyn z art. 297 §1 kk podlega kto w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi – kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia. Strona podmiotowa obejmuje umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego. Znamię "działanie w celu uzyskania" dopełnione zostało w art. 297 § 1 sformułowaniem "dla siebie lub kogo innego". Oznacza to, iż przepis wymaga jedynie kierunkowego nastawienia sprawcy, bez konieczności podejmowania opisanych zachowań po to, aby uzyskać jedną z wymienionych instytucji dla siebie. Znamiona tego przestępstwa realizować będzie zatem zarówno działanie sprawcy, który przedkłada fałszywe lub stwierdzające nieprawdę dokumenty albo nierzetelne pisemne oświadczenia po to, aby uzyskać dla siebie kredyt, pożyczkę bankową, gwarancję kredytową, dotację, subwencję lub zamówienie publiczne, jak i wtedy gdy podejmuje on te działania, aby uzyskać jedną z wymienionych instytucji dla jakiegokolwiek innego podmiotu. Przedmiotem dowodzenia jest jedynie ustalenie, że sprawca podjął określone czynności ukierunkowane na uzyskanie jednej z instytucji dla innego podmiotu.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że oskarżona w dniu 26 maja 2014 roku w P. w celu uzyskania dla J. K. od G. in (...) Bank S.A. kredyt w wysokości 10 000 złotych przedłożyła poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie w/w w maju 2014 roku na podstawie umowy o pracę w firmie (...)H.U. U. B. G. i osiągnięciu w tej firmie przez J. K. średniego miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 2.400 złotych brutto i 1.730

złoty netto dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego i czynem tym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 297 §1 kk.

Za przypisany oskarżonej występki Sąd wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 §1 pkt 1 k.k. i art. 4 §1 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 3. W tym miejscu należy nadmienić, że Sąd kierował się tu przepisem art. 69 § 1 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, gdyż względniejsza dla oskarżonej jest ustawa obowiązująca w czasie popełnienia czynu aniżeli ustawa obowiązująca w czasie orzekania przez Sąd (art. 4 § 1 kk).

Sąd uznał, że skorzystanie wobec oskarżonej z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary na stosowny okres próby będzie stanowiło dla niej wystarczającą przestrożę powstrzymującą przed popełnianiem czynów karalnych. Zawieszając wykonanie kary, mając na uwadze, aby kara za czyn była odczuwalna przez oskarżoną i nie wywoływała w niej i w społeczeństwie poczucia bezkarności Sąd na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 20 złotych. Nadto na mocy art. 41 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz wykonywania działalności w zakresie pośredniczenia przy zawieraniu umów kredytowych na okres 3 lat albowiem oskarżona wykonując działalność w tym zakresie nadużyła jej przy popełnieniu przestępstwa.

Kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk Sąd dostosował orzeczone kary do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględniając jednocześnie cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kary powinny spełnić w stosunku do oskarżonej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zdaniem Sądu orzeczone kary winne wzbudzić w oskarżonym wolę kształtowania społecznie pożądanym postaw, w szczególności poczucie odpowiedzialności oraz potrzebę przestrzegania porządku prawnego. Wpłyną one na oskarżoną wychowawczo przekonując o całkowitej nieopłacalności naruszania reguł porządku prawnego. Nadto spełnią swoje cele w zakresie prewencji ogólnej działając w kierunku kształtowania w świadomości społecznej przekonania o obowiązywaniu norm prawnych i ich rzeczywistej ochronie w procesie wymiaru sprawiedliwości.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów postępowania Sąd zasądził od oskarżonej opłatę w kwocie 280 złotych oraz wydatki postępowania do kwoty 70 złotych (40 złotych ryczałt za doręczenia, 30 złotych koszt karty karnej).